

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ
ФАКУЛЬТЕТ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на здобуття освітнього ступеня Магістр
зі спеціальності 024 Хореографія

на тему: «ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКІ БАЛЬНІ ТАНЦІ ЯК
СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН»»

Структура кваліфікаційної роботи:

- теоретична частина творчого проекту
- творчий проект – хореографічна композиція

«НА ЛАЗУРНОМУ УЗБЕРЕЖЖІ»

виконавець: здобувач вищої освіти
рівня магістр
заочної форми навчання
Олександр ГРЕБЕНЕЦЬ

керівник кваліфікаційної роботи:
доцент, кандидат педагогічних наук,
старший викладач СБ кафедри
Ольга ХЕНДРИК

Харків – 2024 р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	2
РОЗДІЛ І. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ «НА ЛАЗУРНОМУ УЗБЕРЕЖЖІ».....	5
1.1. Історіографія та розвиток латиноамериканського бального танцю.....	5
1.2. Становлення та розвиток бального танцю: від історичних витоків до сучасних тенденцій.....	12
РОЗДІЛ ІІ. АНАЛІЗ ХОРЕОГРАФІЧНИХ АНАЛОГІВ ТА ПРОТОТИПІВ ТВОРЧОГО ПРОЕКТУ.....	20
2.1. Видатні танцівники латиноамериканського бального танцю.....	20
2.2. Комплексний аналіз найвідоміших танцювальних композицій бального танцю: історія, структура, вплив та еволюція.....	32
ТВОРЧИЙ ПРОЕКТ	
РОЗДІЛ І. КОМПОЗИЦІЙНИЙ ПЛАН ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ «НА ЛАЗУРНОМУ УЗБЕРЕЖЖІ».....	38
1.1 Основні характеристики хореографічної сюїти.....	38
1.2 Дійові особи та їхня стисла характеристика.....	38
1.3 Лібрето.....	39
1.4 Розгорнутий зміст.....	39
1.5 Драматургія.....	40
Музичний аналіз.....	40
Костюми (зображення та опис)	43
1.8 Сценічна партитура	48
РОЗДІЛ ІІ. ПОСТАНОВЧИЙ ПЛАН ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ «НА ЛАЗУРНОМУ УЗБЕРЕЖЖІ».....	50
ВИСНОВКИ.....	62
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	64

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. дослідження еволюції становлення латиноамериканського бального танцю є актуальним та важливим з кількох причин. По-перше, цей танець має глибоке культурне коріння, відображаючи традиції різних народів Латинської Америки. Вивчення його історії дозволяє зберегти та популяризувати багату культурну спадщину цих народів.

По-друге, танці, такі як румба, самба та ча-ча-ча, є відображенням соціальних змін та взаємодії між культурами. Дослідження латиноамериканського бального танцю допомагає зрозуміти, як танець впливає на соціокультурні процеси та важливі історичні події.

Художній розвиток танцю також є важливим аспектом. Аналіз еволюції техніки, стилю та естетики виконання дозволяє розширити межі традиційних форм та створити нові варіації танцювальних композицій. Латиноамериканський бальний танець має значний економічний вплив, оскільки танцювальні школи, фестивалі та змагання приваблюють велику кількість учасників та глядачів. Це сприяє розвитку туризму та економіки регіонів, де цей жанр танцю є популярним.

Аналіз еволюції танцю важливий також для освітніх програм у сфері хореографії. Це дозволяє створювати навчальні програми, що враховують історичні та культурні аспекти розвитку танцю, підвищуючи рівень підготовки танцюристів.

Отже, дослідження еволюції становлення латиноамериканського бального танцю є актуальним і необхідним для збереження культурної спадщини, розуміння соціокультурних процесів, розвитку хореографічного мистецтва, економічного зростання та освітньої сфери. Воно дозволяє зберегти та популяризувати багатогранну культурну спадщину Латинської Америки, сприяти розвитку нових форм танцю та взаєморозумінню між культурами.

Метою роботи є – латиноамериканський бальний танець у всебічному дослідженні та аналізі його еволюції, становлення та впливу на сучасну хореографічну культуру.

Завдання дослідження кваліфікаційної роботи:

- проаналізувати історіографія та розвиток латиноамериканського бального танцю;
- обґрунтувати становлення та розвиток бального танцю: від історичних витоків до сучасних тенденцій;
- ознайомитись з видатними танцівниками латиноамериканського бального танцю;
- обґрунтувати найвідоміші танцювальні композиції бального танцю: історія, структура, вплив та еволюція
- створити композиційний план хореографічної сьїти «На лазурному узбережжі»;
- розробити постановчий план хореографічної сьїти «На лазурному узбережжі»;

Об'єктом дослідження – латиноамериканський бальний танець;

Предмет дослідження – стилістичні особливості латиноамериканського бального танцю.

Для написання кваліфікаційної роботи використані такі **методи дослідження**: аналітичний підхід, до вивчення культурно-мистецьких явищ; хронологічний метод; метод історизму та біографічні методи; метод збору, аналізу та узагальнення матеріалу; порівняльний аналіз отриманих даних.

Практичне значення кваліфікаційної роботи. дана робота та матеріали теоретичної частини кваліфікаційної роботи можуть бути використані, в таких дисциплінах як; «мистецтво балетмейстера», «латиноамериканський бальний танець, теорія та методика його викладання» та «історія хореографічного мистецтва».

Структура й обсяг кваліфікаційної роботи. Магістерська робота складається зі вступу, чотирьох розділів, висновків, списку використаних джерел (20 найменувань). Загальний обсяг – 60 сторінок.

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ СЮЇТИ «НА ЛАЗУРНОМУ УЗБЕРЕЖЖІ»

1.1. Історіографія та розвиток латиноамериканського бального танцю

Бальні або світські танці виникли у XII столітті в період середньовічного Ренесансу, який ознаменував розквіт рицарської культури. Незважаючи на історичні витоки, багато ранніх танців були втрачені, збереглися лише їхні назви. У сучасному світі бальні танці стали важливим елементом фізичного розвитку для танцюристів, спортсменів та звичайних людей. Вони сприяють покращенню координації рухів, удосконаленню постави та пластичності.

Сучасна програма бальних танців включає 10 різних танців, поділених на європейську та латиноамериканську програми. Більшість танців, що знайшли своє місце у цій програмі, з'явилися не так давно, і їхні хореографічні схеми та музичний супровід регулярно оновлюються. Бальні танці вийшли за межі звичайного хобі, ставши важливим видом спорту та розваги, що вимагає від танцюристів високого рівня майстерності та тривалих тренувань [3, с.87].

З XVI століття португальські завойовники, прибувши в Бразилію, привезли з собою численних рабів з Конго та Анголи. Ці раби сприяли поширенню в Південній Америці таких танців, як «Embolada», «Catarete» та «Batuque». Інквізиція кваліфікувала ці танці як гріховні через фізичний контакт між виконавцями.

Embolada — танець, що символізував корову з кулями на рогах. У сучасній Бразилії термін "embolada" означає «дурний» або «безглуздий».

Batuque — танець, в якому учасники стояли в колі, а пара танцювала в центрі. Він був настільки популярний в Іспанії, що король

був змушений видати указ про його заборону. Проте заборони не зупинили поширення цього танцювального мистецтва. Змішавшись і об'єднавшись, ці два танці сприяли створенню нового танцю — «Lundu».

В процесі розвитку танцю до нього приєдналася вища знать, що внесла певні зміни для прийняття його верхівкою суспільства, наприклад, введення закритої танцювальної позиції. Цей новий варіант танцю отримав назву «Zemba Quesa», що включала модернізовані рухи з різних танців, і перетворилася на «Самбу».

Точне походження назви «Самба» залишається невідомим, хоча термін «Zambo» вказує на «мулата» — особу, народжену від негра та бразильської жінки. Поступово «Самба» об'єдналася з танцем «Махіхе» і існувала під цією назвою до 1914 року. «Махіхе» стала відомою в Парижі в 1905 році, а популярність «Самби» в Європі зросла після Другої світової війни. Ім'я "Самба" у загальновідомому варіанті прийнято пов'язувати з 1956 роком. Дослідження показали, що корені самби мають початок в Африці, але вона була трансформована і модернізована в Бразилії, де здобула популярність.

«Самба» — це американський танець, який швидко завоював популярність. Існує багато різновидів самби, від *Baion* до *Marcha*, які виконуються на карнавалах у Ріо-де-Жанейро. Для втілення справжнього характеру самби, танцівники повинні виконувати її весело та з виразною інтерпретацією флірту. Велика кількість фігур і композицій у самбі вимагають постійних тренувань.

Самба є яскравою сумішшю африканських і європейських ритмів, вогненним та темпераментним танцем, що виражає почуття кохання, молодості та краси. Вона включена до латиноамериканської програми

бальних танців і залишається популярною в усьому світі з післявоєнного періоду.

Самба, як і багато інших латиноамериканських танців, має свої корені в африканській культурі. Музичний розмір самби становить 2/4, її темп — швидкий, зазвичай 48-52 такти на хвилину. Ритм грає ключову роль у самбі, і більшу частину ритму створюють рухи стегон танцюристів. Продужені рухи стегон, відомі як «Samba Bounce», є характерними для самби та додають енергії і виразності танцю. Музичний супровід часто використовує типові бразильські музичні інструменти, і його пульсуючий ритм узгоджується з ефектними рухами стегон танцюристів [4, с.91].

У Великобританії самба з'явилася у формі варіанту з Ріо-де-Жанейро під назвою «Carioca» у 1934 році. В Америці цей різновид самби набув популярності в 1938 році і досяг свого піку популярності в 1941 році після виконання Кармен Міранди у художньому фільмі. На карнавалах у Ріо-де-Жанейро танцюють різні варіанти самби, починаючи від «Baiao» і закінчуючи «Marcha». Цей ефектний танець легко трансформується, що дозволяє йому лежати в основі багатьох інших танців, таких як «ламбада» й «Макарена», які містять елементи гри, легкого флірту та безмежної чутливості.

«Ча-ча-ча» є одним із найновіших латиноамериканських танців, що розвинувся з мамбо. Вперше він з'явився в танцювальних залах Америки у 1950-х роках і згодом став одним із найвідоміших ритмів серед латиноамериканських танців. Музика «ча-ча-ча» пронизана веселістю, безтурботністю та зухвалістю, часто асоціюється із вечірковою атмосферою.

«Ча-ча-ча» має гарний ритм і особлива увага приділяється

жіночому виконанню, що робить його «танцем кокеток». Танцювальний стиль увійшов до Латиноамериканської програми бальних танців і відомий своєю красою та виразністю. Хоча походження танцю залишається предметом суперечок, його створення часто пов'язують із кубинським композитором Енріке Хорріном. Вважається, що пісня «La enganadora», яка мала ритм середній між мамбо та румбою, стала початковим прародителем «ча-ча-ча». Існує кілька версій походження назви «ча-ча-ча». Перша версія асоціює назву з рослиною, стручки якої називаються «ча-ча», з яких виготовляють найпростіші музичні інструменти - брязкальця. Друга версія пов'язує її з кубинським танцем гуарача, який виконувався з використанням музичного інструменту, зробленого з висушеного гарбуза та загостреної палички [1, с.65].

Однак, найбільш вірогідною версією щодо походження назви «ча-ча-ча» є та, яка пов'язує її із звуками кроків танцюристів. Ритм нової мелодії, створеної Енріке Хорріном, привабив танцюристів, які почали імпровізувати під цей ритм, і звуки їхніх кроків, що нагадували «ча-ча-ча», ймовірно, стали основою для назви танцю.

Поширення «ча-ча-ча» за межами американського континенту значною мірою зумовлене діяльністю англійського викладача бальних танців П'єра Лавелля, який вперше побачив цей танець на Кубі. Він почав викладати «ча-ча-ча» в Англії як абсолютно новий та оригінальний танець. Завдяки його зусиллям, «ча-ча-ча» завоював популярність як у Латинській Америці, так і в усьому світі.

Сьогодні «ча-ча-ча» є однією з візитних карток латиноамериканської культури, здобувши визнання далеко за межами американського континенту. Цей танець вважається вишуканим і

елегантним, займаючи гідне місце в Латиноамериканській програмі бальних танців, виконуючи його зі стартового Н-класу.

«Румба» є одним із найпопулярніших танців у світі, поєднуючи іспанські мелодії з африканськими ритмами та пристрасними рухами тіла. Вперше виконаний у 1913 році, цей танець має коріння в африканських ритуальних обрядах, але у XIX столітті був привезений на Кубу. Назва «румба» походить від іспанського слова «rumba», що перекладається як "шлях", відображаючи сутність хореографії танцю. Сучасний варіант «румби» був розроблений після Другої світової війни П'єром Лавеллем, відомим майстром бальних танців у Лондоні. Сьогодні «румба» входить до конкурсної програми латиноамериканських бальних танців.

Цей танець вирізняється глибиною та емоційною змістовністю, найбільшою серед усіх бальних танців, і має багато спільного з блюзом. Характер і рухи «румби» віддзеркалюють драматичний зміст музики. Це танець любові, але не тендітної та щасливої, а пристрасної та нещасної. Протягом тривалого часу «румба» була весільним танцем на Кубі, висловлюючи нестерпне палке почуття двох закоханих сердець. Танець відзначається чітким ритмом і плавними рухами, що виконуються під музику в мажорі, хоча і не викликають бурю емоцій, але мають свій унікальний характер [5. с.76-77].

«Румба» включає кілька підвидів, кожен з яких має свої особливості, включаючи:

Афро-Кубан

Сон

Сон-Монтуно

Конга

Гваджіра

Данзон

Мамбо

Кожен з цих підвидів має характерну музику, рухи та емоційну спрямованість, додаючи до загальної багатогранності і краси цього танцю.

Один з популярних видів «Румби» - «гуагуанко» (Guanguanco), відомий своєю пристрасністю, включає зіткнення стегон танцівників. У цьому танці кавалер слідує за дамою, намагаючись наблизити їхні стегна, в той час як дама намагається уникати цих зіткнень. «Гуагуанко» демонструє пристрасність та сексуальність, ставлячи підкреслення на енергійній взаємодії між партнерами. Американська версія «Румби» відрізняється більш стриманими рухами та меншою еротичністю. Її техніка виконання включає кроки на рахунок 2, 3 і 4 з підніманням і опусканням колін та поворотами між кроками. Вага тіла зазвичай розташована попереду, а кроки виконуються з носка. Музичний розмір зазвичай 4/4 з акцентом на 4-му ударі кожного такту, а темп виконання становить 25-27 тактів на хвилину. Ці рухи допомагають виразити пристрасть і емоції, властиві «Румбі» [3, с.32].

«Пасодобль» — це іспанський танець, відомий своєю витонченою музикою та акцентованими кроками. Назва «подвійний крок» вказує на те, що кожен другий крок в танці акцентований, додаючи експресії та виразності. Танцювальна пара в «Пасодоблі» імітує плащ тореадора, нагадуючи боротьбу з биками. Танець потребує вираження гордості, сміливості та гордовитості, вимагаючи від виконавців відчуття ритму, фізичної підготовки та глибокого

розуміння мистецтва вираження [7, с.87]. Іспанська коріда та тореадори залишаються спірними темами, що викликають глибокі дебати через життєві умови биків та статус тореадорів.

«Джайв» або «Jive» — це захоплюючий свінговий танець з виразними рухами та швидким темпом, що став популярним у 1940-х роках на Заході. Він характеризується своєю енергійністю та жвавістю, що робить його одним з найцікавіших танців у латиноамериканській програмі. Ці танці, з їхніми багатими історіями та яскравими особливостями, продовжують захоплювати танцівників та глядачів по всьому світу. Їхнє виконання вимагає майстерності та емоційної виразності, роблячи кожен виступ незабутнім видовищем.

Танець «джайв» (Jive), який має глибоке коріння у свінг-музиці, а також стилях «бугі-вугі» і «рок-н-рол», відомий під назвою «Jitterbug». Це один із найскладніших бальних танців, що відрізняється своїм швидким темпом, енергійними рухами та вимогами до фізичної підготовки виконавців. Для виконання цього танцю необхідні спортивна підготовка та навички виконання складних елементів. «Джайв» особливо популярний серед молоді завдяки своїй енергії та атлетичності, роблячи його захопливим і для виконавців, і для глядачів.

«Джайв» вимагає відмінної фізичної форми та енергії, відрізняючись від інших латиноамериканських танців граційними рухами та жестами, що додають йому яскравості та виразності. Танцівники виконують «джайв» з великим задоволенням, що робить його більш ефектним та захоплюючим. Різні стилі виконання, такі як «міжнародний» і «свінг», дозволяють парам виражати свій власний стиль та вибір, додаючи різноманітність і індивідуальність до цього

чудового танцю.

Отже, становлення латиноамериканського бального танцю у першій половині XX століття було значущим етапом у розвитку цього мистецтва. Англійці відіграли важливу роль у формуванні правил міжнародного стандарту бальних танців та організації міжнародних змагань. Цей процес призвів до створення унікальної системи техніки, яка сприяє виразному та ефективному виконанню бальних танців.

1.2. Становлення та розвиток бального танцю: від історичних витоків до сучасних тенденцій

Дослідження становлення та розвитку бального танцю включає аналіз різних аспектів цього мистецтва протягом років та їх вплив на сучасний стан бальної хореографії. Актуальність цієї проблеми полягає в тому, що бальний танець відіграє важливу роль у культурі та мистецтві, а його розвиток є важливим аспектом вивчення історії та еволюції танцю. Бальний танець має багату історію та розвиток, і дослідження умов їх становлення є важливим завданням. Вивчення джерелознавчої літератури та аналіз наукових робіт допомагають розкрити основні етапи та фактори періодизації в мистецтвознавчому аналізі становлення та розвитку бальної хореографії. Роботи, що досліджують історію бального танцю та його вплив на сучасну бальну хореографію, допомагають краще розуміти цей вид мистецтва та вивчати його розвиток з років становлення до сьогодення. Наприклад, Олена Касьянова в своїй праці ймовірно аналізує період з 1917 по 1941 роки, який був важливим для розвитку бального танцю у світі, і з'ясовує основні етапи та фактори, що вплинули на цей процес. Такі дослідження є важливими для поглибленого розуміння історії

бального танцю та його ролі у світовій хореографії. Вони можуть служити основою для подальших досліджень та розвитку цього мистецтва в Україні [8, с.91].

Питання збереження панівної культури бальної хореографії на сучасному етапі розвитку є важливим і потребує уваги. Зміна характеру бального танцю та його перехід у сферу танцювального спорту є природним еволюційним процесом, але важливо зберегти унікальність та специфіку бальної хореографії. Спортивно-бальний танець має свої вимоги щодо техніки та манери виконання, але важливо зберегти і розвивати естетичний аспект та художній вираз.

Один із способів досягнення цієї мети - враховувати критерії нововведень і системно розуміти природу цього виду танцю. При цьому слід дотримуватися балансу між спортивними вимогами та художнім виразом. Підвищення естетичної значущості у спортивно-бальному танці може сприяти особливим техніко-естетичним дисциплінам, що внесуть свої особливі характеристики у світ спортивного танцю та збагатять його художній потенціал. Збереження та розвиток бального танцю в сучасному спорті вимагає уважного вивчення його історії, техніки та естетики. Важливо пам'ятати про цінність цього виду мистецтва та зберігати його унікальність, враховуючи вимоги сучасного спорту.

Дослідниці Т. Осадців та В. Міщенко, а також інші вчені, зробили значний внесок у вивчення і розвиток бального танцю та танцювального мистецтва загалом. Їхні дослідження охоплюють як аматорський, так і професійний танець, підкреслюючи важливість удосконалення техніки та професійної спрямованості сучасного бального танцю. Це сприяє його розвитку та популяризації.

Е. Корольова у своїй роботі про сюжетність та безсюжетність танцю та розрізнення побутових і бальних танців підкреслює роль безсюжетних, гімнастичних (бальних) танців у передачі загального, піднесеного настрою. Роботи Оскара Бі та Курта Закса розглядають історію танцю та класифікацію рухів, що відображають характер виконання танцю, що також важливо для розуміння еволюції бального танцю [20, с.76].

Класифікація К.Закса, яка розподіляє танці на образотворчі та абстрактні властивості, базується на ідеях Карла Юнга та інших вчених, які досліджували психологію руху та мистецтва. Ця класифікація допомагає краще розуміти роль танцю як засобу виразності та сприйняття.

Більшість досліджень фокусувалися на історичних аспектах та побутових танцях, які включали елементи бального танцю. Проте розробка бального танцю як окремого жанру і спортивної дисципліни активно розвивалася в інших країнах, таких як Велика Британія, США та інші. Це призвело до зростання популярності бального танцю і його розширення як спортивної дисципліни.

Т. Осадців у своїй роботі «Спортивні танці» відіграла важливу роль у виробленні спортивної хореографії та популяризації спортивного бального танцю. Вона допомогла визначити змагальний характер та структуру бальних танців і сприяла їхньому подальшому розвитку.

Михайло Кеба вивчає формування конкурсного бального танцю англійського стилю у 20-30-х роках ХХ століття і розглядає особливості проведення чемпіонатів та змагань. Він вносить важливий внесок у розуміння розвитку бальних танців. О. Плахотнюк розглядає

відмінності між соціальними та конкурсними бальними танцями, поділяючи їх на стандартні та латиноамериканські групи та висвітлюючи програми виконавства на змаганнях. Він також підкреслює демократичний характер соціального танцю та його доступність для широкого кола людей [15, с.98].

Дослідження Д. Погібиль про трансформацію бального танцю у контексті соціального життя надає цінний внесок у розуміння соціальних танців і їх ролі в сучасному соціокультурному просторі. Поняття «social dance» як ефективного засобу гармонійного розвитку та як механізму об'єднання людей різних національностей, статей, віку та рівня підготовки демонструє важливість цього виду танцю як засобу взаємодії та спільного творення.

Дослідження становлення та розвитку бального танцю охоплює період від кінця XVII до початку XVIII століття, коли бальний танець відображав особливу театралізацію та аристократичний смак. У XIX столітті популярність балів відображала соціокультурні трансформації, що вплинули на хореографічну сферу. Ці зміни у суспільній свідомості відобразилися в бальних танцях, які стали символом соціокультурних змін та популярності.

Бальний танець отримав статус елітарного компонента танцювальної культури, зберігши власну лексику, стиль та константу. Це підкреслює важливість цього виду мистецтва як засобу спадкоємності та традиції. Бальний танець став еталоном та класичним феноменом, що впливає на наступні хореографічні інновації, залишаючи простір для новаторських елементів, не втрачаючи своєї сутності. Спостереження щодо глобальних змін, екстриму, технічно-естетичних аспектів та ролі суддівського корпусу в оцінці виконання

свідчать про важливість розвитку бального танцю в контексті сучасного спорту та суспільства. Забезпечення об'єктивності та обґрунтованості оцінок виконавської майстерності важливо для збереження високого естетичного рівня цього виду мистецтва.

Аналіз історіографії дослідження бального танцю відображає багатогранну історію цієї хореографічної форми, від її походження та розвитку до сучасного визнання і ролі в мистецтві та культурі. Це також свідчить про значення дослідження і розуміння бального танцю в різних контекстах і періодах. Побутові та фольклорні танці були вихідними точками для розвитку бального танцю. Суспільні зміни та розширення доступу до інформації сприяли популяризації цього виду мистецтва серед різних верств населення. Бальний танець став важливою частиною соціокультурного простору і його вплив та актуальність продовжують зростати.

Розвиток техніки в бальних танцях спрямовувався на досягнення більшої гармонії рухів та створення індивідуального стилю виконавців. Робота багатьох хореографів і тренерів сприяла вдосконаленню цих рухів та визначенню гармонійних поєднань для кожного танцю. Важливість фізичної підготовки підкреслює, наскільки важливо, щоб танцюристи були у відмінній фізичній формі для виконання технічно складних рухів.

Бальний танець виходить з фольклорних і побутових танців, що свідчить про їхню значущість у формуванні цього мистецтва. Суспільні зміни і доступ до інформації сприяли популяризації бального танцю серед різних верств населення, роблячи його важливою частиною культурного спадку. Дослідження цього виду

мистецтва допомагає глибше зрозуміти його розвиток та вплив на культуру і суспільство.

Отже, бальний танець є мистецтвом, де емоції, техніка та індивідуальний стиль об'єднуються для створення видовищного виступу. Його історія і розвиток відображають внесок багатьох танцюристів, хореографів та тренерів у формування цього унікального мистецтва.

Отже, у першому розділі ми ретельно дослідили становлення латиноамериканського бального танцю та загальну історіографію бального танцю. Це дослідження дозволило отримати всебічне розуміння багатьох аспектів розвитку цього мистецтва. Латиноамериканський бальний танець, пройшов значний шлях від своїх витоків у ритуальних і народних танцях до сучасного вигляду. Зокрема, ми дослідили, як танці, привезені рабами до Бразилії, такі як «Embolada» та «Batuque», еволюціонували і вплинули на створення «Самби». Поступово ці танці адаптувалися до культурних впливів і трансформувалися у сучасні латиноамериканські бальні танці, зокрема у варіанти, що включають елементи гри, флірту та ритмічних рухів стегон. Також ми розглянули важливість таких танців як «Ча-ча-ча» та «Румба» у становленні латиноамериканського бального танцю, їхнє поширення та адаптацію в інших країнах, зокрема завдяки діяльності таких видатних постатей як П'єр Лавелль та Енріке Хоррін. Ми також звернули увагу на специфічні технічні аспекти виконання цих танців, які підкреслюють їхню культурну унікальність та важливість у латиноамериканській хореографії. Історичний розвиток бального танцю від кінця XVII до початку XVIII століття, а також його популярність у XIX столітті, підкреслили соціокультурні зміни, що

вплинули на хореографічну сферу. Бальні танці цього періоду стали символом соціокультурних трансформацій, відображаючи театралізацію та аристократичний смак.

Аналіз джерелознавчої літератури та наукових праць дозволив розкрити основні етапи та фактори періодизації у становленні та розвитку бального танцю. Дослідження робіт Оскара Бі, Курта Закса та інших вчених показали, як ці танці розвивалися від побутових та фольклорних коренів до елітарного компонента танцювальної культури. Бальний танець отримав статус елітарного мистецтва, що зберігає власну лексику, стиль і традиції, водночас адаптуючи новаторські елементи.

Ми звернули увагу на роботи таких дослідників як Т. П. Осадців, Михайла Кеби, Олександра Плахотнюка, Д. Погибіля та інших, які глибоко вивчали як соціальні, так і конкурсні аспекти бального танцю, підкреслюючи їхнє значення для сучасної хореографії. Вивчення соціальних танців та їх ролі в сучасному контексті показує, як бальний танець став засобом гармонійного розвитку, взаємодії та культурного об'єднання людей різних національностей, статей, віку та рівня підготовки.

Підсумовуючи, у першому розділі ми виявили та проаналізували становлення латиноамериканського бального танцю, а також загальну історіографію бального танцю. Це дослідження підкреслило важливість цього виду мистецтва як культурного феномену, його технічні та естетичні аспекти, а також соціокультурний вплив у різних епохах. Завдяки цьому аналізу ми отримали глибше розуміння розвитку бального танцю та його значення для сучасної хореографічної культури.

РОЗДІЛ II. АНАЛІЗ ХОРЕОГРАФІЧНИХ АНАЛОГІВ ТА ПРОТОТИПІВ ТВОРЧОГО ПРОЕКТУ.

2.1. Видатні танцівники латиноамериканського бального танцю

Роль освіти в процесі становлення української державності, інтеграції в європейське та світове співтовариство, а також у побудові громадянського суспільства в Україні має фундаментальне значення. Важливий акцент робиться на орієнтації на людину, націю та пріоритети духовної культури. Це включає необхідність реформування навчально-виховного процесу, який повинен відображати духовний розвиток народу і сприяти збереженню та збагаченню його культури.

У контексті хореографічної освіти зазначено, що вона повинна забезпечувати прилучення молоді до вітчизняної та світової танцювальної культури, а також до загальнолюдських цінностей. Сучасна хореографічна освіта повинна базуватися на народних традиціях та надбаннях національної і світової культури.

Окремо виокремлено бальний танець як не тільки навчальний предмет, а й складову світової танцювальної культури. Зазначено, що вивчення творчої спадщини вітчизняних і світових танцівників у цьому аспекті є важливим [11, с.87-88].

Танець, як форма гармонії, здатен виражати різноманітні аспекти людського виразу і взаємодії. Міміка і жести у танці дозволяють втілити почуття, думки та настрої через рухи тіла. Танцювальне мистецтво є важливим компонентом гармонії, і людина, яка вміє танцювати, є гармонійною за своєю природою. Гармонія розглядається як рівновага і порядок, що вказує на злагодженість і внутрішню рівновагу особистості.

Танець у сучасному світі має широкий спектр впливу, він є доступним і для широкої аудиторії, і для елітних верств суспільства. Це свідчить про універсальність і важливість танцю в різних соціокультурних контекстах. Спортивний бальний танець, як частина техніко-естетичних видів спорту, встановлює високі естетичні вимоги до виконавців. Важливі аспекти включають розвинену культуру рухів, виразність та артистизм у виконанні, музикальність, а також грамотне композиційне оформлення змагальних програм. Також акцентується увага на створенні на майданчику емоційно-рухового образу та прояву індивідуального виконавського стилю.

Таким чином, хореографічна освіта відіграє важливу роль у культурному та духовному розвитку молоді, сприяючи інтеграції України в світове співтовариство. Важливість збереження традицій та їхня адаптація до сучасних вимог підкреслює необхідність постійного розвитку та вдосконалення цього виду мистецтва. Бальний танець, як невід'ємна складова світової танцювальної культури, продовжує залишатися актуальним і значущим у сучасному культурному та соціальному контексті.

Сучасний розвиток спортивного бального танцю визначається постійним удосконаленням виконавської майстерності танцюристів. Особливий акцент робиться на підвищенні «естетичного» складника, що включає дослідження хореографічного наративу. Такі дослідження впливають на особливості хореографічного тексту, роблячи його більш виразним та індивідуалізованим. Цей підхід сприяє розвитку танцю як мистецько-спортивної дисципліни, що поєднує техніку та естетику [13, с.54-55].

Бальний танець використовує різноманітні елементи, такі як

пози, положення тіла, рук та ніг, а також взаємодію між партнерами. Спортивний бальний танець об'єднує ці елементи в складні семіотичні форми, що виражають мову тіла та жестові коди. Особливий акцент робиться на тому, як спортивний бальний танець використовує «мову тіла» та жестові коди для представлення специфічних засобів спілкування. Контекст та наратив, які вносяться танцювальною парою у кожен виступ, роблять його унікальним та виразним. Виявлення наративних елементів є продуктивним для подальших досліджень, що вказує на постійний розвиток і вивчення цього мистецтва.

У XX-XXI століттях багато видатних тренерів у сфері бального танцювального мистецтва заклали глибинний, змістовний та конструктивний пласт бальної танцювальної системи. Наприклад, Донні Бернс, народжений у Шотландії в 1957 році в сім'ї педагогів, мав сприятливе середовище для розвитку своєї талановитості в танцювальному мистецтві. Його батьки були пов'язані з мистецтвом і самі танцювали, що вплинуло на його інтерес до цього мистецтва. Завдяки відмінним викладачам, його танцювальний шлях став поштовхом для становлення майстерності. Попри те, що Донні почав зі здобуття вищої освіти на юридичному факультеті Університету Глазго, його жага до бального танцю виявилася сильнішою. Він вирішив віддати своє життя танцювальному мистецтву, роблячи це своїм головним пріоритетом [18, с.45-46].

Опис його різнобічних інтересів, включаючи спроби у футболі, стрибках у висоту, крикеті, а також роботу в журналістиці та рекламі, свідчить про його різнобічність і визначає його як цікаву та талановиту особистість. У віці десяти років він вже представляв Великобританію на міжнародному рівні разом із своєю партнеркою Сільвією Камерон.

Підтримку йому надавав Боббі Шорт, голова Dance News Group, який організовував подібні поїздки на міжнародні турніри. У дванадцять років Бернс виграв Відкритий чемпіонат Шотландії, а його європейські та латиноамериканські програми стали неперевершеними у його віковій категорії.

Важливість наставництва також відігравала ключову роль у формуванні майстерності Донні як професіонала. Семмі Стопфорд та особливо Гейнор Фейвезер відіграли ключову роль у його розвитку. Гейнор Фейвезер не лише була ідеальною партнеркою для Бернса в танцювальній кар'єрі, але й стала для нього дуже близькою людиною, яку він сприймав як частину своєї сім'ї.

Таким чином, сучасний розвиток спортивного бального танцю є складним і багатограним процесом, що поєднує техніку, естетику та індивідуальність. Завдяки внеску видатних тренерів і постійному вдосконаленню виконавської майстерності танцюристів, бальний танець продовжує розвиватися як важлива мистецько-спортивна дисципліна. Важливість хореографічного наративу та жестової мови підкреслює унікальність кожного виступу і сприяє постійному розвитку цього мистецтва.

Донні Бернс та Гейнор Фейвезер, хоч і мали романтичні стосунки на початку своєї кар'єри, ніколи не стали подружжям у житті. Проте їхнє партнерство у танці і близькі стосунки підкреслювали сильний та тривалий зв'язок між ними. Історія Донні Бернса та Гейнор Фейвезер вражає своєю успішністю та визнанням у світі бального танцю.

Після співпраці зі Стопфортом пара переїхала до Лондона, де Донні зустрів свого найкращого вчителя, Уолтера Лерда, знакову постать для бального танцю. Лерд підкреслював важливість технічної

майстерності, щирості та емоцій у виконанні танцю. Донні і Гейнор постійно вдосконалювали своє мистецтво, приділяючи велику увагу естетиці та костюмам, що ставали визначним елементом їхнього виступу. Вражаючий рекорд Донні Бернса, який став Чемпіоном Світу у латиноамериканській програмі чотирнадцять разів, тринадцять з яких поспіль, занесений до Книги рекордів Гіннеса. Донні також відомий тим, що протягом двадцяти років не програвав жодного танцювального змагання.

Попри їхній успіх, кар'єра пари завершилася, коли Гейнор вирішила зосередитися на особистому житті. Донні продовжив викладати та брати участь у суддівстві, ділячи свій досвід з новими поколіннями танцюристів. Їхні досягнення та внесок у світ бального танцю стали легендарними [18, с.48].

Стиль Донні Бернса у бальному танці відомий своєю унікальністю. Його техніка, елегантність та емоційність створювали вражаюче поєднання, яке робило його видатною фігурою у світі бального танцю. Гейнор Фейвезер також вносила вагомий внесок у створення унікального стилю пари. Їхній спільний танцювальний досвід та навчання у таких видатних вчителів, як Уолтер Лерд, допомогли сформувати їхній характерний стиль, що вражає елегантністю та індивідуальністю. Їхній стиль був визнаний не лише у танцювальному середовищі, але й серед широкої аудиторії. Їхні виступи і перемоги встановили стандарти високої якості та мистецтва у бальному танці.

Історія Гейнор Фейвезер демонструє, як вибір унікального шляху в житті може привести до великих досягнень і визнання. Дитинство Гейнор пройшло з мрією стати балериною, для чого в неї були всі

необхідні дані. Проте, вона вирішила обрати бальні танці, що стало вирішальним моментом її життя. Любов до бальних танців з'явилася у неї вже у віці 10 років і визначила її професійний розвиток. Семмі Стопфорд, відомий викладач і танцюрист, став її тренером з самого початку, і вона навчалася цілеспрямовано, ставлячи перед собою високі цілі [17, с.34-35]. Гейнор Фейвезер обрала непростий, але надзвичайно продуктивний шлях, який привів її до значних досягнень у світі бального танцю. Її історія свідчить про те, як вірність своєму вибору та наполеглива праця можуть привести до визнання та успіху на світовій арені.

Гейнор Фейвезер досягла чемпіонського рівня завдяки своїй наполегливості та таланту. Її історія підкреслює важливість визначення власного шляху та постійних зусиль у досягненні цілей у світі бального танцю. Формування пари з Донні Бернсом у 1976 році стало початком їхнього спільного шляху в танцювальному мистецтві. Під керівництвом тренера Семмі Стопфорда вони швидко здобули визнання завдяки своїм вражаючим виступам. Перші виступи на чемпіонатах Європи та міжнародних змаганнях продемонстрували їхній талант і потенціал.

Важливим етапом їхньої кар'єри став фінал чемпіонату Британії, де Гейнор відзначилася не тільки високою технікою, але й стильними костюмами. Прорив відбувся на турнірі в Блекпулі, де вони увійшли в чвертьфінал, а через рік здобули друге місце, відзначаючи їх як видатних представників бального танцю. Гейнор згадує ці роки як найуспішніші та найщасливіші у своєму танцювальному житті.

Переїзд до Лондона був стратегічним кроком, оскільки місто в той час було визнаним центром бальних танців. З новим тренером

Ніною Хант, пара продовжила свій успішний шлях. У 1979 році Гейнор і Донні стали чемпіонами Великобританії серед аматорів, займаючи перші місця на всіх турнірах у цьому році. Вони також отримали премію Carl Alan Award від принцеси Анни. Їхні перемоги на турнірі в Блекпулі підтвердили стабільний успіх пари.

Переходячи до професіоналів, вони співпрацювали з тренерами, такими як Уолтер Лерд та Еспен Салберг, постійно вдосконалюючи свої навички. Гейнор підкреслила ключові принципи успіху в танцях: постійна праця, розширення меж можливого та готовність ризикувати і навчатися новому [18, с.90-91].

У 1990 році Донні і Гейнор вперше спробували себе в латиноамериканському секвенсі і знову здобули перемогу. Їхні танці вразили глядачів, ставши важливим етапом їхньої кар'єри. У 1995 році пара перемогла на I Кубку світу в Москві, вразивши публіку та залишивши незабутні враження від виступу у великому залі на 8000 місць. Після завершення спільної танцювальної кар'єри у 1996 році, Донні і Гейнор знову виступили разом на Чемпіонаті світу в Йоганнесбурзі у 1998 році, здобувши чемпіонський титул. Їхній успіх занесли до Книги рекордів Гіннеса. Завершивши свою танцювальну кар'єру, Донні і Гейнор залишили слід в історії бального танцю. У визнання їхніх внесків, обидва отримали почесне звання Кавалера ордена Британської Імперії (МВЕ) [19, с.60-61].

Стиль Донні Бернса у бальному танці вирізняється винятковою технікою, елегантністю та емоційністю. Його виступи поєднували технічну майстерність і виразність, що зробило його видатною фігурою у світі бального танцю. Гейнор Фейвезер також внесла великий внесок у створення унікального стилю пари. Їхній стиль був

визнаний як у танцювальному співтоваристві, так і серед широкої аудиторії. Їхні виступи встановили стандарти високої якості та мистецтва у бальному танці.

Історія Гейнор Фейвезер свідчить про те, як вибір унікального шляху в житті може привести до великих досягнень і визнання. Її дитинство пройшло з мрією стати балериною, але вона обрала бальні танці, що стало вирішальним моментом її життя. Любов до танцю, наполегливість та професійний підхід привели її до значних досягнень у світі бального танцю [17, с.34-35]. Цей захоплюючий шлях підкреслює важливість наполегливої праці, визначення власного шляху та постійного вдосконалення у досягненні великих результатів.

Танцювальний стиль Гейнор Фейвезер вирізняється своєю конструктивністю і насиченістю. Вона відзначалася винятковою технічною майстерністю, експресивністю та енергією на паркеті. Її виступи завжди були добре прорахованими з великою увагою до деталей. Фейвезер вдало поєднувала технічну складність рухів з емоційною виразністю, створюючи насичені та захоплюючі виступи. Її танці вражали глибоким відчуттям музики та ритму, а також здатністю ефективно взаємодіяти з партнером. Крім того, вона відома своєю неперевершеною технікою виконання різноманітних рухів і фігур, а також здатністю втілювати різноманітні стилі в одному виступі. Її конструктивний підхід до танцю і вдосконалення техніки дозволили їй вийти на вершину світового бального танцю [20, с.76-77]. Загалом, її танцювальна виконавська майстерність визначалась витонченим поєднанням техніки, емоційної виразності та високого професіоналізму, що робило її однією з визначальних постатей у світі бального танцю.

Хейзел Флетчер виявила виняткові таланти у мистецтві танцю з раннього дитинства. Почавши з балету в трирічному віці, вона також мала досвід виступів на театральній сцені. Проте її справжня танцювальна подорож розпочалася з бальних танців, які стали важливою частиною її навчання. Партнерство з Аланом Флетчером стало важливим етапом у її кар'єрі. Їхня танцювальна пара почала розвиватися попри перші сумніви та різницю у рівні виконання. Тренування з Біллом і Роуз Філіпс, а також з Уолтером Лердом сприяли поліпшенню їхніх танцювальних навичок.

Важливим моментом було визнання на виступі в Імперському співтоваристві, де Хейзел стала бронзовим призером. Це свідчило про її високий професіоналізм та талант у світі бального танцю. Історія Хейзел та Алана Флетчера свідчить про те, як наполеглива праця та визнані тренери можуть сформувати успішну танцювальну пару. Їхня кар'єра продовжувала розвиватися, а вони досягали нових висот у своїй майстерності та здобували значні перемоги на змаганнях з бальних танців.

Хейзел Флетчер продемонструвала цілеспрямованість та прагнення до вдосконалення. Вона отримала титул Чемпіонки Світу з латини серед аматорів у 1972 році, а у 1968 році вони з Аланом одружилися, взявши прізвище Флетчер, і продовжили свою кар'єру. Хейзел віддавала велику увагу всім аспектам виступу, включаючи костюми, зачіски та загальний образ. Її творчий підхід і увага до деталей допомогли їй і її партнеру досягти успіху на різних турнірах і стати однією з провідних пар у бальному танці [21, с.88-89].

Внесок Гейнор Фейвезер і Хейзел Флетчер у світ бального танцю визначався їхньою високою технічною майстерністю, емоційною

виразністю та професіоналізмом. Їхні унікальні стилі, творчий підхід і відданість мистецтву зробили їх видатними постатями, чий імена залишаться в історії бального танцю на довгі роки.

Хейзел і Алан Флетчер завершили свою конкурсну кар'єру в травні 1981 року, залишаючи паркет непереможеними п'ять разів на чемпіонатах Європи та світових турнірах. Після завершення активної конкурсної кар'єри Хейзел не відмовилася від своєї пристрасті до бальних танців і перейшла на новий етап свого життя — викладацький.

Разом з Аланом вони розпочали кар'єру викладачів бальних танців у Лондоні. Ставши визнаними педагогами, вони приймали учнів і проводили уроки танців. Їхній внесок у розвиток танцювального спорту був настільки значним, що вони тричі отримали престижну премію «Carl Alan Award». Крім цього, Хейзел та Алан подорожували світом, проводячи лекції та виступи. Хейзел також вносила свій вклад у популяризацію танцю як автор коментарів і статей для газети «Dance News». Їхня діяльність як викладачів продовжує залишати помітний слід у світі бального танцю [12, с.40-41].

Хейзел Флетчер відома своїм видатним танцювальним стилем, який поєднує елегантність, вишуканість та технічну досконалість. Її виступи завжди були наповнені грацією та емоціями, що робило її видатною фігурою у світі бального танцю. Основний акцент у своєму танцювальному стилі Хейзел робила на латиноамериканські танці, де вона домінувала як чемпіонка. Її стиль включав елементи пасіонарності, ритмічності та технічної вправності. Вона і її партнер, Алан Флетчер, вдосконалювали свій танцювальний вираз, поєднуючи його з високим рівнем професіоналізму.

Загалом, танцювальний стиль Хейзел Флетчер є прикладом

елегантності та майстерності у бальному танці, а її внесок у цю галузь має великий вплив на розвиток та популярність цього виду мистецтва.

Стиль тренера у бальній хореографії визначається низкою ключових критеріїв, які вказують на його методичні та художні підходи до навчання танцівників. Ось основні з них:

Технічна майстерність

Високий рівень технічної підготовки, що включає точність виконання рухів, контроль над тілом та координацію.

Методика викладання

Використання ефективних методів навчання, здатність пояснювати складні технічні аспекти доступно і зрозуміло для учнів.

Художнє вираження

Вміння передавати емоції та настрої через танець, увага до деталей хореографії, що підкреслює красу та виразність виступу.

Індивідуальний підхід

Розуміння сильних та слабких сторін кожного учня і підбір індивідуальних програм навчання для максимального розкриття їхнього потенціалу.

Креативність

Здатність створювати оригінальні танцювальні композиції, які поєднують традиційні елементи з новаторськими підходами.

Комунікаційні навички

Вміння ефективно спілкуватися з учнями, мотивувати їх та підтримувати позитивний емоційний клімат під час занять.

Професіоналізм

Високий рівень професійної етики, постійне самовдосконалення та прагнення до підвищення власної кваліфікації.

Відданість мистецтву

Любов до танцю і глибоке розуміння його культури та традицій, що надихає учнів і передається у навчальному процесі.

Ці критерії визначають стиль тренера і впливають на ефективність його роботи, а також на успіх учнів у бальній хореографії. Хороший тренер не лише допомагає танцюристам освоювати технічні аспекти танцю, але й сприяє їхньому художньому розвитку та впевненості у своїх силах.

Отже, стиль танцівника в латиноамериканських бальних танцях визначається низкою важливих факторів, таких як технічна досконалість, енергія, ритмічність, експресія та індивідуальний вираз. Ці критерії формують унікальний стиль кожного танцівника і роблять його виступи неповторними та впізнаваними. Наведемо кілька прикладів танцівників, які відомі своїм видатним стилем у латиноамериканських бальних танцях:

Енергія і харизма: Танцівники, які здобули численні титули і призи у світі латиноамериканських танців, відомі своєю енергією, вишуканістю та винятковою харизмою на паркеті.

Висока технічна майстерність: Багато танцювальних пар відзначаються високою енергією та технічною досконалістю у виконанні латиноамериканських танців, що робить їх виступи надзвичайно професійними та захоплюючими.

Гармонія і грація: Представники бального латиноамериканського танцю вражають гармонією та грацією у виконанні своїх танців, демонструючи високу культуру руху та елегантність.

Чуттєвість і виразність: Деякі танцівники славляться своєю

чуттєвістю та вишуканістю у виконанні ритмічних та виразних латиноамериканських танців, що дозволяє їм ефективно передавати емоції і настрої через рухи.

Всі ці танцівники, які виконують латиноамериканський бальний танець, відзначаються не лише високим рівнем професіоналізму, а й унікальністю свого стилю, що виражається в кожному їхньому виступі. Їхня здатність поєднувати технічну складність з емоційною глибиною робить їхні виступи справжніми шедеврами танцювального мистецтва, що впливають на розвиток і популярність бальних танців у світі.

2.2. Комплексний аналіз найвідоміших танцювальних композицій бального танцю: історія, структура, вплив та еволюція

Ансамбль «Калейдоскоп» є заслуженим любительським колективом, відомим своїми виступами у латиноамериканській програмі, включаючи самбу, джайв та ча-ча-ча з елементами афро-карибських танців.

Зокрема, їхня хореографічна композиція «Розмаїття карнавалу» виконана під фонограму «Last Uns Tanzen» (симфонічний оркестр Макса Грегера). Ця безсюжетна масова композиція виконувалася у формі формейшену з участю більше 25 пар. Відзначено елементи технічної чистоти, симетрії та багатоплановості в малюнках, а також чітку зміну малюнків. Композиція виконана з високою технічною якістю, рухи гармонійно взаємодіють з ритмом та темпом музики, а вдалий вибір костюмів допомагає передати настрій вистави та створює позитивне враження.

Колектив бального танцю «Фантазія» також відзначається своїми виступами у латиноамериканській програмі. Їхня хореографічна

композиція «Барвіста фантазія» виконана під ту саму фонограму «Last Uns Tanzen». Виділяється довга та проста експозиція, костюми у всіх партнерок однакові. Композиція вражає гармонією та технічною майстерністю.

Ансамбль бального та спортивно-естрадного танцю «Реверанс» поєднує бальний і спортивно-естрадний танець. Їхня композиція «Жага до води» відзначена складними малюнками, а цілісність танцю підкреслюється використанням однакових платтів у партнерок. Танцівники виконують декілька підтримок, а фонограма, описана як класична та лірична, виконана оркестром.

Танцювальні колективи, такі як «Калейдоскоп», «Фантазія» та «Реверанс», демонструють високий рівень технічної майстерності та художньої виразності. Їхні виступи відзначаються гармонією, ритмічністю та емоційною виразністю, що робить їх важливими представниками сучасної хореографії. Ці колективи не лише популяризують латиноамериканські танці, але й сприяють розвитку та збагаченню танцювальної культури в Україні.

Композиція колективу бального танцю «Креатив» з латиноамериканської програми «Запис художника» вражає своєю яскравістю та різноманітністю. Різні фасони та кольори суконь у партнерок створюють візуально захопливий ефект, а однакові костюми у всіх партнерів підкреслюють гармонійність і єдність вистави. Використання різних малюнків і рухів, підібраних за принципом контрастності, додає композиції динамізму та виразності.

Особливо відзначено цікавий підхід до променаду, який використовується не лише на початку, але й у середині постановки, що надає композиції додаткової оригінальності. Це рішення сприяє

підтримці інтересу глядачів протягом усього виступу, роблячи його більш інтригуючим і захоплюючим. Композиція «Запис художника» виконана з високою технічною якістю, демонструючи чудову взаємодію рухів з ритмом та темпом музики. Вибір костюмів, що підкреслює настрій вистави, сприяє створенню загального позитивного враження.

Кожна хореографічна композиція, створена на основі латиноамериканської програми, додає блискучості та насиченості завдяки своїй емоційній виразності, технічній складності та ритмічності. Латиноамериканські танці, такі як самба, джайв та ча-ча-ча, відзначаються своєю енергією та динамікою, що надає виступам особливого шарму та яскравості.

Кожен танець у латиноамериканській програмі має свої унікальні риси, що дозволяє створювати різноманітні й захопливі хореографічні композиції. Самба відома своїм ритмом і життєрадісністю, джайв — своєю швидкістю та веселощами, а ча-ча-ча — легкою грайливістю та фліртом. Ці елементи роблять кожен виступ яскравим та незабутнім.

Багато колективів, таких як «Калейдоскоп», «Фантазія», «Реверанс» і «Креатив», демонструють високий рівень технічної майстерності та художньої виразності, що робить їхні виступи не лише технічно досконалими, але й емоційно насиченими та захопливими. Це сприяє популяризації латиноамериканських танців і збагаченню танцювальної культури загалом.

Отже, аналіз хореографічних композицій латиноамериканської програми в хореографічних колективах дійсно підкреслює їхню яскравість та унікальність. Кожна постановка вражає своєрідним стилем та використанням різноманітних художніх елементів, що

роблять їх неповторними. Хореографи вдосконалюють технічну досконалість, впроваджують складні малюнки, майстерно змінюють музичні ритми та темпи, а також інтегрують сучасну музику, щоб створити захоплюючі вистави. Ці твори яскраво демонструють експресивність та граціозність танцю, висловлюючи вишукану та чуттєву природу латиноамериканських танців. На сцені створюються неперевершені малюнки, використовуючи техніку формейшену та гармонійну взаємодію пар, що додає естетичну цілісність виставам. Важливою рисою є також різноманіття учасників, від початківців до професіональних танцюристів, що розширює аудиторію та надає виставам різноманітність. Хореографічні композиції визначаються не лише високою технічною якістю, але й творчою індивідуальністю, що робить їх вражаючими для глядачів. Вони не лише підкреслюють майстерність та креативність виконавців, але й створюють яскраві, запам'ятовувані вистави, які відображають багатогранність латиноамериканських танців.

Таким чином можна підсумувати що у ході другого розділу було проаналізовано, що Латиноамериканські бальні танці визначаються низкою важливих факторів, що включають технічну досконалість, енергію, ритмічність, експресію та індивідуальний вираз. Кожен з цих аспектів допомагає створювати унікальні виступи, які залишають незабутні враження на глядачів. Ось кілька прикладів танцюристів, які славляться своїм видатним стилем у цьому жанрі:

Танцюристи з численними титулами: Вони вражають своєю енергією, вишуканістю та винятковою харизмою. Їхні виступи відрізняються високим рівнем технічної та емоційної майстерності, що робить їх пізнаваними та шанованими у світі латиноамериканських

танців. Пари з високою енергією та технічною майстерністю: Ці пари відзначаються швидкими та динамічними рухами, точністю виконання та вмінням створювати захоплюючі образи на сцені. Їхні виступи завжди енергетичні та яскраві.

Представники бального латиноамериканського танцю: Вони вражають гармонією та грацією у виконанні латиноамериканських танців, демонструючи витончено координовані рухи та співзвучність у партнерських і сольних номерах.

Танцівники з чуттєвістю та вишуканістю: Ці танцюристи надають особливу виразність ритмічним та емоційним латиноамериканським танцям, створюючи атмосферу емоційного зворушення та привертаючи увагу глядачів своєю чуттєвістю. Усі ці танцюристи володіють не лише високим професіоналізмом, а й унікальністю свого стилю, що виражається в кожному їхньому виступі. Їхня майстерність та виразність роблять їх справжніми артистами цього захоплюючого мистецтва.

Аналіз хореографічних композицій латиноамериканської програми в різних хореографічних колективах підкреслює їхню яскравість та унікальність. Кожна постановка вражає своїм індивідуальним стилем та використанням різноманітних художніх елементів, що робить їх неповторними. Хореографи досягають технічної досконалості, впроваджують складні малюнки, майстерно змінюють музичні ритми та темпи, а також інтегрують сучасну музику, щоб створити захоплюючі вистави. Ці твори демонструють експресивність та граціозність танцю, висловлюючи вишукану та чуттєву природу латиноамериканських танців.

На сцені вони створюють неперевершені малюнки,

використовуючи техніку формейшену та гармонійну взаємодію пар, що додає естетичну цілісність виставам. Важливою рисою є також різноманіття учасників, від початківців до професійних танцюристів, що розширює аудиторію та надає виставам різноманітність. Отже, ці хореографічні композиції визначаються не лише високою технічною якістю, але й творчою індивідуальністю, що робить їх вражаючими для глядачів.

ТВОРЧИЙ ПРОЄКТ

РОЗДІЛ І. КОМПОЗИЦІЙНИЙ ПЛАН ХОРЕОГРАФІЧНОЇ СЮЇТИ

« НА ЛАЗУРНОМУ УЗБЕРЕЖЖІ»

1.1. Основні характеристики хореографічного твору

Тема: кохання

Ідея: любов і справедливість як головні сили проти зла.

Вид: бальна хореографія

Жанр: драматичний

Форма: хореографічна композиція

Час дії: XX ст., літо, день - вечір

Місце дії: берег моря, Карибські острова.

1.2. Дійові особи та їхня стисла характеристика

- *Дівчина:* Молода, вродлива, тендітна, струнка, мрійлива дівчина, що народилася та живе на Карибському острові. З надзвичайною пластикою тіла. Закохана, вірна своєму хлопцю.
- *Хлопець:* Статній, вправний, стрункий та завзятий житель Карибського острова Вірний та дбайливий, дуже кохає свою дівчину.
- *Група піратів(6-8 чоловік):* Спритні, нахабні, злі та коварні розбійники. Добре володіють саблею.
- *Друзі юнака(4 чоловіка):* Стрункі, вправні та спритні, веселі та вірні друзі юнака у будь-якій ситуації допомагають товаришу.
- *Подруги дівчини:* Вродливі, ніжні й веселі, завжди підтримують подругу
-

1.3 Лібрето

День. На березі лагуни з'являються Дівчина та Хлопець. Вони пританцьовують і бавляться один з одним, насолоджуючись моментом. Раптом

під їхні ноги падає кокос, який Хлопець підхоплює і дарує Дівчині. Граючись з кокосом, пара продовжує танцювати, весело проводячи час. За пальмами проглядаються якісь тіні. Неочікуване на пару нападає група піратів. Хлопець намагається захистити кохану і чинить опір, але зрештою його зв'язують, а Дівчину захоплюють пірати. Розбійники починають веселитися, пити і бенкетувати, змушуючи Дівчину танцювати під загрозою вбити її коханого. З суворим та безрадісним виразом обличчя вона починає танцювати.

Танцюючи з одним із піратів, Дівчина нишком витягує ніж і непомітно кидає його своєму Хлопцю. Хлопець зникає непоміченим, але згодом повертається зі своїми друзями, озброєними макетами. Разом вони проганяють піратів. Всі радіють, до Дівчини підходять її подруги.

Починається святкування, веселі танці. Всі разом танцюють: дівчата з хлопцями навкруги, а Дівчина з Хлопцем танцюють у центрі, відзначаючи свою перемогу і возз'єднання. Святкова атмосфера заповнює сцену, символізуючи тріумф кохання і справедливості над злом.

1.4. Розгорнутий зміст

Частина 1. Прогулянка на узбережжі та напад піратів

Піщане узбережжя.. Сонце готується до заходу, тишу порушує лише шум морських хвиль. На фоні цієї природної ідилії на узбережжі прогулюється юна пара. Хлопець тримає дівчину за руку, вони ніжно дивляться один на одного, розмовляють. Під ноги їм падає кокос, хлопець підхоплює його і жартівливо дарує дівчині. Вони рухаються вздовж узбережжя під ліричну музику, а атмосфера між ними панує весела, легка та невимушена.

Раптом за спиною хлопця з'являються декілька піратів і схоплюють дівчину. Хлопця відтягують в інший бік, і хоча він чинить опір та намагається вирватись з міцних рук піратів, вони зв'язують йому руки і садять на землю. Дівчина теж намагається втекти або чинити супротив, але пірати швидко присікають її спроби. Пірати починають веселитися, пити та бенкетувати, змушуючи дівчину танцювати під загрозою вбити її коханого. З суворим та

безрадісним виразом обличчя вона починає танцювати. Танцюючи з одним із піратів, дівчина нишком витягує ніж і непомітно кидає його своєму хлопцю. Хлопець зникає непоміченим, але згодом повертається зі своїми друзями, озброєними макетами. Разом вони проганяють піратів. Всі радіють, до дівчини підходять її подружки. Починається святкування, веселі танці. Дівчата з хлопцями танцюють навколо, а дівчина з хлопцем танцюють у центрі, відзначаючи свою перемогу і возз'єднання. Святкова атмосфера наповнює сцену, символізуючи тріумф кохання і справедливості над злом.

Частина 2. Дівоче соло та бігство юнака

Дівчина починає танцювати, безрадісно, але з почуттям самоповаги. Її неймовірно пластичні рухи в руках та тілі заворюють піратів. Спочатку вони завмирають, спостерігаючи за її соло, сповненим сумом, відчаєм, але також ніжністю, красою та ліричністю. Згодом злочинці зітхають і, зачаровані дівчиною, починають з нею пританцьовувати. Один з піратів заграє з дівчиною. Вона робить вигляд, що не проти з ним потанцювати, і вони рухаються разом. Проте розбійник не помічає, як кмітлива дівчина спритно та потайки викрадає його ніж з поясу та непомітно кидає своєму коханому. Хлопець, не розгубившись, швидко перерізає мотузки на своїх руках та ногах і збігає за допомогою. В атмосфері гулянь, пісень та танців пірати не помічають бігства юнака.

Частина 3. Святкування перемоги над злочинцями

На узбережжі, окрім друзів юнака, з'являються занепокоєні подружки дівчини. Вони підбігають до неї, заспокоюють та обіймають її. Коханий також підбігає і, намагаючись підняти їй настрій, бере її за руку і запрошує танцювати. Друзі юнака також запрошують подруг дівчини до танцю, і всі разом починають рухатись у радісному, швидкому танці.

Атмосфера наповнюється святковим духом, радістю та легкістю. У центрі танцюють Хлопець та Дівчина, а навкруги них – їхні друзі у парах. Усі відзначають свою перемогу та возз'єднання, насолоджуючись моментом. Святкова атмосфера на сцені символізує тріумф кохання і справедливості над

злом.

1.5. Драматургія

Експозиція: Хлопець із Дівчиною прогулюються стежкою та виходять на берег Лагуни.

Зав'язка: До ніг Хлопця та Дівчини падає кокос. Хлопець підіймає його та дарує Дівчині. Пара починає бавитись та танцювати з кокосом.

Розвиток дії: Дуетний танець Хлопця та Дівчини. На танцюючу пару нападають пірати, захоплюючи їх в полон. Гуляння піратів, загравання з дівчиною та погрози хлопцю.

Кульмінація: Бійка юнака та його друзів з піратами, визволення коханої з полону.

Розв'язка: Святкування перемоги над злочинцями, веселі танці Хлопця з Дівчиною та їхніх друзів.

1.6. Музичний аналіз

Композиція складається з 3 частин.

1 частина складається з пісні Rumba: *quién como tú*, автор та виконавець якої Ана Габріель та з пісні, яку виконує Big Band House, автором якої є Janie McGee.

2 частина – «I wanna dance».

3 частина – це запозичений саундтрек до фільму «Пірати Карібського моря», «Прокляття чорної перлини» автор якої Клаус Бадельт та «Rock`n Roll Forever», яку виконує Orchester Amros Seelos.

Загальна тривалість усієї сюїти складає 6 хвилин 28 секунд.

1 Частина. 00:00 – 02:19

Складається з двох епізодів: пісні Rumba: *quién como tú*, автор та виконавець якої Ана Габріель та з пісні, яку виконує Big Band House, автором якої є Janie McGee.

1 частина має 52 такти.

Назва: Прогулянка на узбережжі та напад піратів

Жанр: Латиноамериканська музика в поєднанні з квік степом

Форма: Двочасна

Музичний розмір: 4/4

Тривалість: 2 хвилина 19 секунд

1 частина складається з декількох епізодів.

1 епізод має ліричний характер , мажорний лад та помірний темп, з динамікою Forte.

2 епізод має веселий та енергійний характер, мінорний лад та швидкий темп, з динамікою Fortissimo.

2 Частина. 03:52 – 5:24

Складається з тактів

Назва: Дівоче соло та бігство юнака

Жанр: Латиноамериканська музика з сольною гітарою та інструментальним акомпанементом.

Форма: Одночасна

Музичний розмір: 2/4

Тривалість: 1 хвилини 32 секунд

Характер: Ліричний

Лад: Мінор

Темп: помірно швидкий

Динаміка: Forte

3 Частина. 5:24 – 8:28

Складається з тактів

Назва: Бійка з піратами та святкування перемоги над злочинцями.

Жанр: Поп музика в поєднанні з латиноамериканською

Форма: Двочастна

Музичний розмір: 4/4

Тривалість: 3 хвилини 04 секунд

4 частина складається з 2х епізодів.

1 епізод за характером досить енергійний, мінорного ладу, в помірно швидкому темпі, динамікою *Mezzo forte*.

2 епізод енергійного характеру у мажорному ладі, швидкий за темпом та з динамікою *Forte*.

1.7. Костюми (зоображення та опис)

Латиноамериканський дівочий костюм для танців складається з декількох елементів, які відображають стиль та естетику цього виду хореографії.

Жіночий костюм

Сукня: Вона може бути яскравою і насиченою, часто прикрашеною блискітками, паєтками або камінчиками для додаткового ефекту на сцені. Сукня зазвичай має відкриті плечі або короткі рукави, часто прикрашені рюшами або воланами. Спідниця сукні може бути короткою або середньої довжини, з розрізами або багатоярусною для створення ефекту руху під час танцю.

Боді: Інколи латиноамериканський костюм включає боді, прикрашений паєтками, блискітками, мереживом або іншими декоративними елементами. Боді може бути різного крою — як з довгими рукавами, так і з відкритими плечами.

Спідниця: Якщо сукня не включає спідницю, може бути використана окремо. Це можуть бути пишні спідниці з кількома шарами, які підкреслюють рухи танцівниці.

Прикраси: Костюм доповнюється великими сережками, браслетами та намистом. Прикраси часто виготовляються з блискучих матеріалів, щоб привертати увагу під час виступу.

Танцювальні туфлі: Вони мають каблук середньої висоти, зазвичай 5-7 см. Взуття повинне бути зручним і забезпечувати хорошу підтримку стопи. Часто туфлі прикрашені ремінцями або пряжками.

Квітка у волоссі: Досить часто дівчата прикрашають своє волосся яскравою квіткою, що додає образу романтики і шарму.

Браслети та кільця: Додаткові прикраси на руках також є важливим елементом образу, підкреслюючи рухи рук.

Яскравий макіяж: Використовуються насичені кольори для очей, губ та обличчя, щоб виглядати виразніше на сцені. Часто додаються блискітки або стрази для підсилення ефекту.

Таким чином, латиноамериканський дівочий костюм не тільки підкреслює красу і граціозність танцівниці, але й відображає яскраву та життєрадісну атмосферу латиноамериканських танців.

Чоловічий костюм

Латиноамериканський чоловічий костюм для бального танцю має кілька ключових елементів, які підкреслюють стиль та естетику цього виду хореографії.

Сорочка: Зазвичай, це яскрава, облягаючи сорочка з довгими або короткими рукавами. Вона може бути прикрашена блискітками, мереживом або іншими декоративними елементами. Сорочка часто має глибокий виріз або комір, що додає образу ефектності.

Штани: Облягаючи або класичного крою штани, зазвичай чорного або іншого темного кольору. Вони можуть мати додаткові декоративні елементи, такі як смуги з боків або вишивка.

Пояс: Часто використовується пояс, який може бути яскравого кольору або прикрашений блискітками, підкреслюючи талію та додаючи костюму завершеності.

Танцювальні туфлі: Зазвичай це чорні або коричневі шкіряні туфлі з низьким каблук. Взуття має бути зручним та забезпечувати хорошу підтримку стопи під час виконання танцю.

Краватка або шийнка: Може використовуватися для додаткового акценту. Це може бути вузька краватка, метелик або шийнка, яка підходить до кольору сорочки або штани.

Запонки: В деяких випадках додаються запонки для сорочки, які можуть бути прикрашені блискітками або іншими елементами.

Зачіска: Волосся зазвичай укладається гелем або лаком, щоб створити охайний та стильний образ. Волосся може бути зачесане назад або на бік.

Макіяж: Для сценічного ефекту чоловіки також можуть використовувати

легкий макіяж, який підкреслює риси обличчя та додає виразності на сцені.

Таким чином, чоловічий костюм для латиноамериканського бального танцю підкреслює граціозність та виразність танцюриста, відображаючи яскраву та життєрадісну атмосферу латиноамериканських танців.

1.8. Сценічна партитура

Світло на сцені для бального танцю повинно підкреслювати рухи танцюристів, створювати атмосферу та допомагати розкрити сюжет або емоційний настрій танцю. Ось кілька ключових аспектів освітлення:

Основні елементи освітлення

Загальне освітлення:

Повинно забезпечувати достатню видимість сцени та танцюристів.

Використовуються м'які, рівномірно розподілені джерела світла.

Прожектори:

Важливі для акцентування уваги на основних танцюристах.

Використовуються для створення сильних світлотіньових ефектів та підкреслення драматичних моментів.

Стробоскопи:

Використовуються для динамічних, швидких рухів, підкреслюючи ритм і енергію танцю.

Зазвичай застосовуються під час кульмінаційних моментів.

Атмосферне освітлення

Кольори:

Червоні, жовті, оранжеві відтінки: підкреслюють пристрасність і енергію латиноамериканських танців.

Сині, зелені, фіолетові: використовуються для створення контрасту і додаткових акцентів.

Перемінне освітлення:

Важливо для зміни атмосфери відповідно до музики та рухів.

Зміна інтенсивності та кольорів світла під час виконання танцю допомагає підкреслити ключові моменти.

Декоративне освітлення

Прожектори з фільтрами:

Додають спеціальні ефекти, такі як гобо-фільтри, що створюють певні форми або візерунки.

Використовуються для створення унікальних візуальних ефектів на сцені.

Підсвічування знизу:

Може використовуватися для підсвічування певних елементів сцени або декорацій.

Додає глибину та об'єм сцені.

РОЗДІЛ II. ПОСТАНОВЧИЙ ПЛАН ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ «НА ЛАЗУРНОМУ УЗБЕРЕЖЖІ»

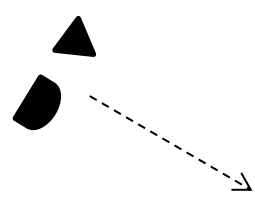
 - Дівчина;

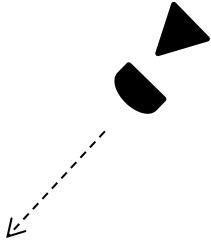
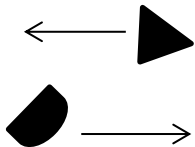
 - Хлопець ;

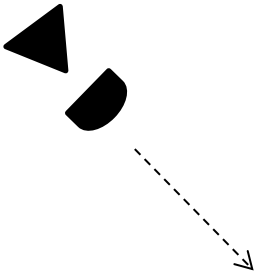
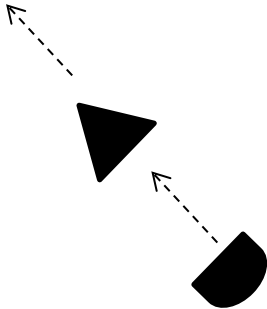
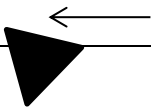

 - Пірати ;

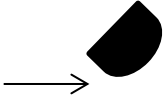
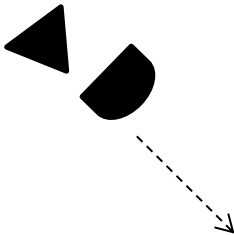
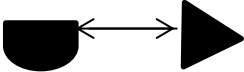
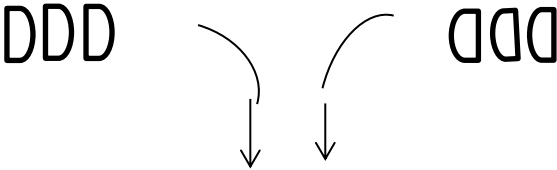

 - Друзі юнака;

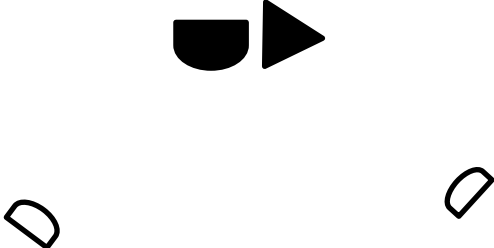
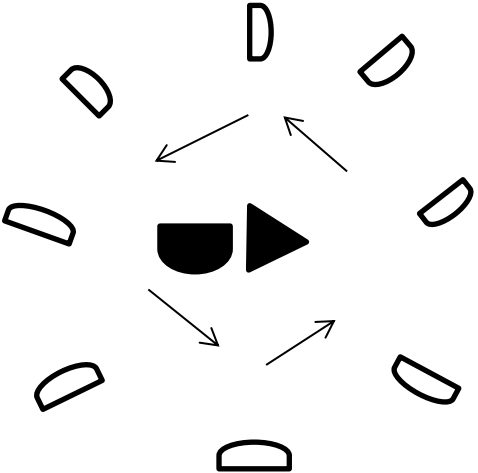
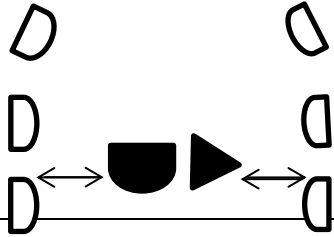

 - Подруги дівчини.

3.1.Графічне зображення танцю	3.2.Опис
Перша частина (епізод 1) Муз. розмір 4/4	
	1- 2 т. Вступ (шум моря).
Мал.1 	3- 8 т. З III лівої куліси виходять Хлопець та Дівчина. Вони тримаються за руки і рухаються по діагоналі до центру сцени. Під час руху вони розмовляють та бавляться, що створює легку, невимушену атмосферу. Через поворот під рукою Дівчина опиняється лицем до Хлопця, встановлюючи контакт очима і створюючи момент взаємодії, який є важливим для подальшого розвитку танцю. Цей початковий етап допомагає встановити зв'язок між партнерами та залучає глядачів до історії, яку вони разом розповідатимуть через танець.

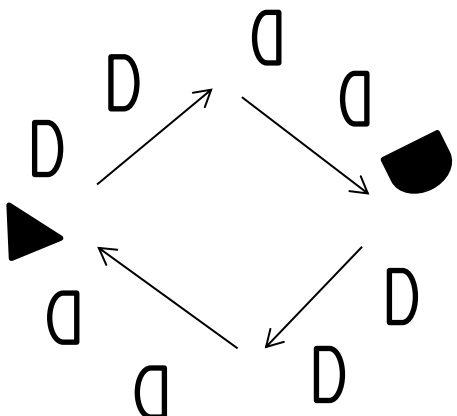
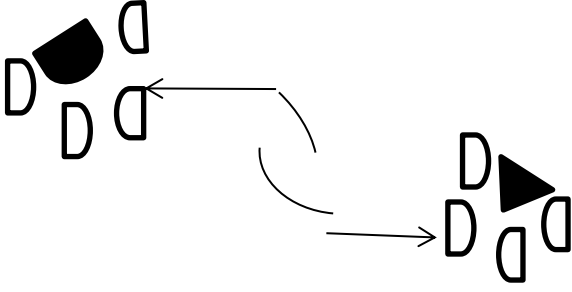
Мал.2 	9-12 т. Пара виконує 2 Back Basic (другий з підйомом лівої ноги партнерки) по діагоналі в точку № 2, 11-12 т Після повороту під рукою, партнерка виходить в ускладнений Back Basic і закінчує рух, повернувшись правим боком до Партнера. Вона виконує cucaracha на місці, зберігаючи стійкість та баланс. Далі партнер виходить у преслайн, в той час як партнерка займає позу з натягом рук: обидві руки тримають руки Партнера в натяжінні, опираючись на праву ногу, ліва нога в стороні. Цей етап танцю підкреслює технічну майстерність обох партнерів і створює гармонійну взаємодію, що додає емоційної насиченості виступу. Гармонійна взаємодія та контрастні позиції партнерів роблять сцену виразною та захопливою для глядачів.
Мал.3 	13-16 т. Хлопець з дівчиною міняються місцями, далі танцюють фігуру fan і hockey stick, sport turn to left.

Мал.4 	17-20 т. Після виконання telespin по діагоналі в точку № 8, партнер виходить в позицію пресслайн. Партнер проводить партнерку перед собою, використовуючи progressive wolks зі зміною сторони через приставний крок, з виходом у натяг. Пара виходить у позування: хлопець робить крок до партнерки в схрещену позицію ніг та повільно піднімає праву руку догори, в той час як партнерка займає схрещену позицію ніг, тримаючи руки на грудній клітині партнера. Ця серія рухів підкреслює технічну складність та гармонійну взаємодію пари, додаючи емоційної насиченості виступу. Кожен рух відображає високий рівень майстерності та синхронізації між партнерами, що створює незабутнє враження для глядачів.
Мал.5 	21-24 т. Партнер обертами chaines рухається від партнерки в напрямку точки № 3, закінчує оберти, повернувшись лицем до партнерки. Тим часом, дівчина продовжує танцювати на місці, підкреслюючи контраст між статичними і динамічними елементами танцю. Після цього партнери починають рухатися один до одного, виконуючи progressive wolks до центру сцени. Цей рух символізує їхнє наближення та встановлення взаємозв'язку, створюючи гармонію та синхронію у виступі. Така комбінація рухів не лише демонструє технічну майстерність, але й додає емоційної насиченості та виразності композиції.
	24-28 т. Пара танцює фігуру sliding doors та change direction, партнерка

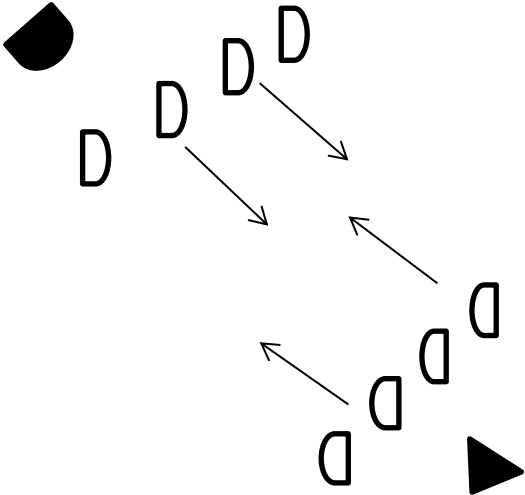
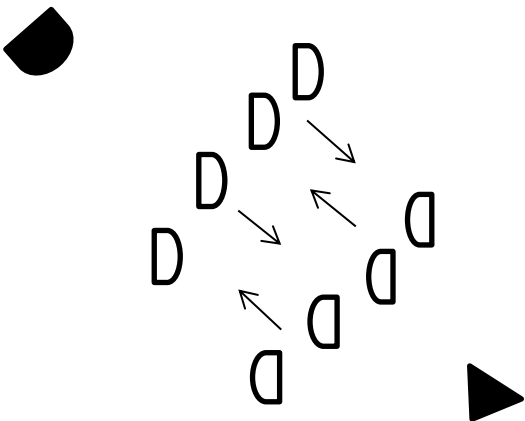
Мал.6 	закінчує подвійним обертанням на одній нозі, лицем по напрямку до точки № 8.
Мал.7 	28 – 29 т. Пара танцює фігуру crab walks з закінченням у back basic у напрямку точки № 8.
Мал.8 	30-32 т Партнерка виконує рух attitude на правій нозі, в той час як Партнер перебуває в позиції пресслайн. Через фігуру telespin пара змінює місця, просуваючись до центру сцени. Партнерка через подвійне chaines виходить у позування: опорна права нога на півпальці, ліва нога високо в стороні, ліва рука тримає Партнера, права рука піднята догори. Партнер також займає позу: обидві ноги на підлозі у широкій позиції, права рука тримає Партнерку, ліва рука в стороні. Цей рух підкреслює синхронність та гармонійність пари, демонструючи їхню технічну досконалість і виразність. Кожен елемент танцю додає динаміки та емоційної насиченості, створюючи вражаючий візуальний ефект для глядачів.)
Друга частина (епізод 2) Муз. розмір 4/4	
	33т – 34т Після того, як пара, тримаючи позування, чує свист піратів, вони разом роблять декілька кроків у напрямку точки № 8, потім — № 2, і обертаються до точки № 5. З усіх напрямків до них починають наближатися пірати, швидко крокуючи на півзігнутих ногах.

Мал.9 	Пірати виходять по три людини з III правої куліси до центру сцени, по три людини з III лівої куліси, та по одному пірату з I правої і I лівої куліси. В результаті, вони оточують Хлопця і Дівчину з усіх сторін, створюючи атмосферу напруженості і драматичної інтриги. Таке використання просторових елементів на сцені додає динаміки та візуальної насиченості виставі, підкреслюючи емоційний напруження та підвищуючи рівень залучення глядачів у розвиток дії.
Мал.10 	35т – 36т Пірати, що стоять напроти пари, виконують пресс лайн на праву ногу, потім на ліву, і здійснюють поворот на трьох кроках у напрямку по колу. Після цього вони залишаються у позиції split, створюючи візуально динамічну і напружену атмосферу. Хлопець з Дівчиною тримаються за руки, підтримуючи один одного і створюючи емоційний зв'язок, який підкреслює напруженість ситуації. Цей елемент взаємодії між парою та піратами додає драматизму і підсилює загальне враження від виступу, роблячи його більш інтригуючим для глядачів.
	37т 4 пірати схопили хлопця за руки, інші 4 пірати схопили дівчину за руки та перетягують до себе, стоять на півзігнутих ногах, разом роблять нахил корпусу вперед-назад декілька разів.

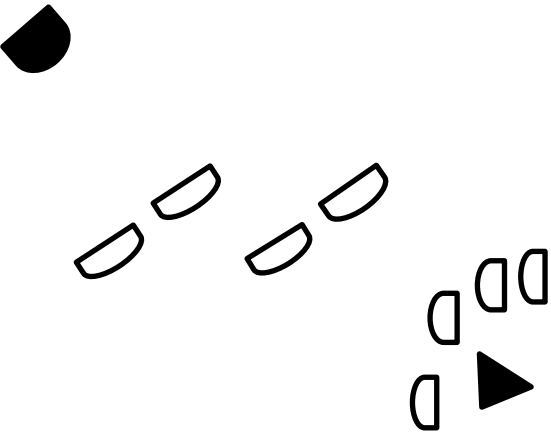
Мал.11	Хлопець та Дівчина відповідно роблять кілька нахилів вперед-назад відносно піратів та через подвійний поворот опиняються серед них.
Мал.12	38т пірати різко тягнуть Хлопця та Дівчину до себе, розділяючи їх на різні боки. Через подвійний поворот Хлопець та Дівчина опиняються по різні сторони один від одного, оточені піратами. Цей драматичний момент підкреслює напруженість ситуації та створює інтригу, що тримає глядачів у напрузі. Взаємодія між персонажами та піратами додає динаміки та емоційної насиченості виставі, роблячи її ще більш захоплюючою.
Мал.13	39т Пірати підхоплюють Хлопця та Дівчину під руки та починають відходити, віддаляючи їх один від одного. Під час цього руху Хлопець та Дівчина роблять імітацію бігу у повітрі ногами, що додає сцені динаміки та драматизму. Цей елемент вистави підкреслює розділення пари, створюючи емоційну напругу та підсилюючи інтригу для глядачів. Взаємодія між піратами та парою, а також імітація бігу, додають енергії та захопливості сцені, роблячи її більш виразною та запам'ятовуваною.
	40т Пірати разом з полоненими утворюють дві лінії та починають рух, виконуючи обмін місцями у швидкому темпі. У цей момент полонені (Хлопець та Дівчина) виконують імітацію бігу у повітрі ногами, що

Мал.14	додає руху динаміки та напруги. Ця сцена підкреслює драматичність ситуації та збагачує виставу новими візуальними і емоційними елементами. Взаємодія між піратами та полоненими створює напружену і захоплюючу атмосферу, що тримає глядачів у напрузі та додає глибини розвитку сюжетної лінії.
Мал.15 	41т – 50 т З двох ліній піратів з полоненими утворюється коло, крокуючи Natural Spin Turn. Далі всі продовжують рух по колу наступними кроками: Progressive Chasse, Quick Open Reverse Turn, Six Quick Run, Tipple Chasse To Left, Tipple Chasse To Right. Ця послідовність рухів забезпечує динамічність і синхронність виконання, підкреслюючи технічну майстерність учасників і створюючи захоплюючий візуальний ефект для глядачів. Використання різноманітних кроків додає виступу вишуканості та експресії, роблячи композицію ще більш інтригуючою та вражаючою.
Мал.16 	51т – 52т Після утворення кола пірати групами по 4 людини з полоненими починають розходитися у напрямку до точки №4 та точки №8. Цей рух підкреслює впорядкованість і синхронність у виконанні танцювальної композиції. Поступове розходження груп додає динаміки та візуального ефекту, створюючи враження складного й добре скоординованого танцювального малюнка.

	Використання таких хореографічних рішень дозволяє зберігати інтерес глядачів та підкреслює технічну майстерність учасників.
--	---

Третя частина Муз. розмір 4/4	
 Мал.17	53т – 56т Пірати з напоєм в руках звичайними кроками йдуть назустріч один одному, цокаються чарками та проходять далі, міняючись місцями. Потім вони підходять до Хлопця та Дівчини, кидають їм під ноги чарки та нахабно посміхаються. Цей момент додає сцені драматизму та підкреслює напруженість ситуації. Взаємодія між піратами та парою створює атмосферу конфлікту, що тримає глядачів у напрузі та підсилює емоційний вплив вистави.
 Мал.18	57т – 58т Пірати крокують один на одного в напівприсяді, виконуючи африканські рухи корпусом (коливання грудної клітини вперед і назад). Їхні руки зігнуті у ліктях і підняті догори, також виконують рухи вперед-назад. Таким чином, пірати жартівливо імітують наступ один на одного, додаючи сцені динаміки та гумору. Цей момент підкреслює легкість і грайливість вистави, створюючи контраст з попередніми драматичними елементами. Взаємодія піратів додає виставі яскравості та емоційної насиченості, роблячи її більш захоплюючою для глядачів.

Мал.19	59т – 60т Пірати підходять один до одного, хлопають по долоні або плечі, і перша група вказує пальцем на інших, відходячи вбік, звільняючи місце для танцівників-піратів. Група з чотирьох піратів вибудовується у дві лінії в шаховому порядку на рівні другої куліси, в точці №1. Починається жартівливе «танцювальне змагання» між піратами, додаючи виставі енергії та веселощів. Це змагання підкреслює їхній танцювальний талант і створює легку, розважальну атмосферу, яка захоплює глядачів. Рухи піратів наповнені гумором і життєрадісністю, роблячи цей етап вистави яскравим і незабутнім.
Мал.20	61т – 62т – пірати танцюють крок chek вперед - rond chasse з правої та лівої ноги.
	63т – 66т Вихід у позицію New York, після чого слідує крок назад у ритмі гуапача. Потім знову вихід у позицію New York, крок-зміна напрямку – поворот на трьох кроках з виходом у позицію back basic, але на рахунок 2 виконується flick лівою ногою. Далі слідує cha cha cha lock forward. Ця комбінація рухів підкреслює технічну майстерність та динамічність,

Мал.21	додаючи виступу витонченості і енергії. Таке поєднання класичних і сучасних елементів танцю створює захоплююче видовище для глядачів, підсилюючи емоційний та візуальний ефект виступу.
Мал.22 	67т – 68т - Cha cha cha lock backward. Cha cha cha lock forward , вихід у позування split.

ВИСНОВКИ

У ході кваліфікаційного дослідження дипломної роботи, було простежено та досліджено що латиноамериканський бальний танець пройшов довгий і захоплюючий еволюційний шлях, перш ніж досяг свого сучасного вигляду. Цей процес включав в себе вплив різних культурних, соціальних і музичних тенденцій, які формували його унікальність і багатогранність.

Перші кроки латиноамериканського танцю можна простежити до африканських і карибських ритмів, що були привнесені на американський континент в часи колоніалізму. Спочатку ці танці виконувались як частина культурних ритуалів і свят, зберігаючи елементи народних традицій.

З розвитком міст і формуванням багатонаціональних суспільств, латиноамериканські танці почали інтегрувати впливи іспанської, португальської та французької культур. Виникли нові стилі, такі як самба, румба, ча-ча-ча, пасодобль та джайв, які стали основою для бального виконання.

У ХХ столітті латиноамериканські танці почали отримувати широке визнання на міжнародній арені. З'явилися професійні танцюристи та хореографи, які почали викладати ці стилі, створюючи стандарти і конкурси. Бальні клуби і змагання стали основними майданчиками для популяризації латиноамериканських танців, що сприяло їх подальшому розвитку і вдосконаленню. Сьогодні латиноамериканський бальний танець є невід'ємною частиною світової танцювальної культури. Він об'єднує технічну досконалість з емоційною виразністю, гармонію з динамікою, створюючи захоплюючі вистави, що вражають глядачів по всьому світу. Завдяки впровадженню нових елементів і стилів, латиноамериканські танці продовжують еволюціонувати і надихати нові покоління танцюристів.

Цей багатий і складний шлях еволюції відображає велику кількість впливів і традицій, які формували латиноамериканський бальний танець, роблячи його тим, чим він є сьогодні.

Хореографічна композиція «На лазурному узбережжі» майстерно поєднує вишуканість і чуттєвість латиноамериканських танців з унікальною технікою формейшену та гармонійною взаємодією пар, створюючи цілісну і виразну виставу. Композиція має складну будову, яка включає в себе різноманітні танцювальні малюнки, такі як коло, діагональ, дуга, дві лінії та колона. Це розмаїття малюнків сприяє створенню цікавого та різноманітного візуального образу, утримуючи увагу глядачів протягом усього виступу.

У хореографічному тексті вдало поєднані елементи латиноамериканських танців та афро-карибської групи танців. Це створює унікальний синтез двох різних танцювальних напрямів, надаючи постановці особливого характеру та естетики. Такий підхід дозволяє передати багатство та різноманітність обох стилів танцю, створюючи неповторний художній образ.

Музичний супровід композиції відповідає характеру танців, маючи відповідний темпоритм та мелодичну лінію. Музика підкреслює динамічність та емоційність виступу, гармонійно доповнюючи танцювальні елементи.

Хореографічна композиція «На лазурному узбережжі» є унікальним прикладом інтерпретації синтезу танців, використовуючи лексику латиноамериканської програми та елементи афро-карибської групи танців. Складна композиційна будова, розмаїття танцювальних малюнків та вдало підібраний музичний супровід створюють захоплюючу та виразну виставу, яка залишає незабутнє враження на глядачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Viennese waltz / M. Sietas, N. Ambroz (and other). – Roma: WDSF, 2011. – 45 с.
2. Аужанова Н. Из истории развития вальса / Н. Аужанова. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/2242>. – Назва з екрану.
3. Богаткова Л. Н. Хоровод друзей. Танцы народов разных стран. – М.: Детгиз, 1957. – 688 с.
4. Вакуленко О. М. Традиції та новації Blackpool Dance Festival: історична ретроспектива // Вісник КНУКіМ. Серія Мистецтвознавство. Вип. 39. – С. 112-120.
6. Джайв: історія та особливості одного з найвідоміших бальних танців. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.perish.info/2038-waltz-history-and-features-of-one-of-the-most-famous.html>. – Назва з екрану.
7. Ветринська А. В. Стили в сучасній європейській програмі стандартизованих бальних танців // Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Мистецтвознавство. – 2014. – Вип. 31. – С. 27-33.
8. Єфанова С. О. До питання еволюції лати американської програми як різновиду бального танцю: історико-мистецтвознавчий аналіз // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. – 2017. – № 2. – С. 132-136.
9. Ивановский Н. П. Бальный танец XVI-XIX вв. / Н. П. Ивановский. – Л.-М.: Искусство, 1948. – 216 с.
10. Касьянова О. В. Генезис вітчизняної бальної хореографії в контексті загальносвітових процесів / Олена Василівна Касьянова // Театральне і хореографічне мистецтво України в контексті світових соціокультурних процесів: матеріали всеукраїнської наукової конференції, Київ, 22 – 23 квітня 2004 року. – Київ. – 2004. – С. 4-9.
11. Кеба М. Є. Новітні підручники з техніки виконання та методики

викладання європейських бальних танців як відображення сучасного стану конкурсного бального танцю // «Молодий вчений». – 2017. – № 12. – С. 160- 164.

12. Кеба М. Є. Формування техніки виконання та методики викладання європейських та латиноамериканських танців міжнародного стилю: історіографічний аспект. Вісник КНУКіМ. Серія: Мистецтвознавство. – 2019. – № 40. – С. 154-160.

13. Колногузенко Б. М. Види мистецтв і хореографії. – Харків, 2014. – 320 с.

14. Колногузенко Б. М. Хореографічна композиція: методичний посібник з курсу «Мистецтво балетмейстера» / Харк. держ. акад. культури. – Х.: ХДАК, 2018. – 208 с. 49

15. Костецький С. В. Сучасні підходи до визначення поняття «сценічний бальний танець» // Мистецтвознавчі записки: Зб. наук. праць. – Вип. 31. – К.: Міленіум, 2017. – С. 325-331.

16. Осадців Т. П. Спортивні танці: Навч. посібник. – Львів: ЗУКЦ, 2001. – 340 с.

17. Павлюк Т. С. Жанрово-стильова еволюція бального танцю ХХ століття // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. – 2013. – Випуск 19.

18. Павлюк Т. С. Закономірності та механізми еволюції бального танцю як одного з видів хореографії // Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. – 2008. – № 12. – С. 98-109.

19. Павлюк Т. С. Становлення та тенденції розвитку спортивного бального танцю в Німеччині // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. – 2020. – № 1. – С. 89-94